

יאה דולורוזה מודל 1973, או רגע לפני חניקתה של ת"א

מאחר ולא הבנתי את פשר סירובו של משרד-התחבורה, פניתי בשאלה על-כך לאותו רפי חיון המוזכר בכתבה שלכם. שהוא המפקח על המחוז במשרד-התחבורה. למרבה פליאתי, הוא השיב לי שדווקא משרדו אינו מתנגד כלל ובכוונתו אכן להגשים את התוכנית הנ"ל.

נשאלות רק שתי שאלות-תם:

(א) איך עיריית תל-אביב ומשרד-התחבורה מצליחים להכחיש כל-כך יפה האחד את דברי השני?

(ב) אם כי תושבי מחוז תל-אביב ישמחו לבטח לשמוע כי משרד-התחבורה אכן מתכוון להגשים בסופו של דבר את ההצעה, הרי הם חייבים לשאול את האחראים לכך מתי? ולמה כל-כך מאוחר?

בכל אופן, ניתן לצפות ממשרד-התחבורה שלא יתן לנו לחכות עם זה 10 שנים כמו עם הרכבת התחתית — מפני שלא רק כבישי תל-אביב אינם עשויים מגומי, גם העצבים של ארץ-ישראל לא עשויים מפלסטיק.

גיר דגני, גבעתיים

"העולם הזה" 1868, "רגע לפני חניקת תל-אביב", על הגיהנום השורר בכבישי תל-אביב.

ראשית, מברוק על זה שסוף-סוף החלטתם לטפל בבעיית החריפה ביותר המאיימת על הגדולה בערי הארץ. שנית, יש לי סיפור אופייני שהיה יכול לתפוש מקום בכתבה המאלפת:

מאחר ודרך פתח-הקווה הוא הכביש העמוס והדחוס ביותר לא רק באזור תל-אביב, אלא בכל הארץ, פניתי לעיריית תל-אביב, מחלקת התנועה, בהצעה פשוטה:

ליזום בניית תחנה-מרכזית נוספת במבואותיה הצפוניים של תל-אביב שתרכז בתוכה את כל קווי-האגד הבין-עירוניים לצפון הארץ, כך שאלפי אוטובוסים לא יצטרכו לעבור לכל אורך תל-אביב כדי להוריד את נוסעיהם בדרום העיר וכך להקל את העומס המסוכן — כמובן תוך תיאום עם רשת קווי-האגד.

על-כך קיבלתי את תשובת מהנדס מחלקת-התנועה האומרת שאכן גם למחלקתו היתה הצעה דומה, אולם משרד-התחבורה הוא אשר מתנגד לחוכנית.

בית בגדה, הרגשתי עצמי בוש כינוקא, לתומי חשבתי שמוקד הבעיות היה ויהיה היעדר חינוך מתאים, שהוא השורש בבעיות חברתיות, סוציאליות, ואף לאומנות-יתר ישראלית — ומעבר לגדר — זו הערכית.

לא הייתי טוען שאוניברסיטה מהווה את היסוד המהפכני בחברה — וזאת על-סמך ראיות אישית של הציבור העייף וחדל-האונים של הסטודנטים — שמזמן היה צריך להגיב על מחדלי מנגנונים בישראל.

אבל נניח שיתרכז באוניברסיטה גוער ממוצע, האם לדעת חוגי חובה עלינו לי-הכחיד אפשרות זו לחינוך גבוה מאיתו ציבור ענק של צעירים ערביים? או שמא המציאות שהוא מצביע עליה כפוקד-חת עיניים, תמשיך לכוון את אותם צעירים לרכוש השכלתם בכירות השכונות של לבנון, כווית, ירדן ומצרים — מקום שם יספגו את אותם אלמנטים לאומניים שהוא כה חושש מהם.

המערכה על דמותנו כאדם וכעם, לא תושפע מהעובדה שיתווספו עוד כמה מאות משכילים, שדרכם לתואר תהא ידור-עה, מוגדרת וניתנת לשליטה ופיקוח. מרכז אנטי-ישראלי? דווקא ההיפך. אלה עצים שאתה נוטע ויתנו את פריים החיובי בעתיד.

בני סדוסקי, לונדון

פסים וזהרים

לחייילים

הרים, כדי שיבלוט כשהוא ממתין לטרמפ בלילה.

ברצוני לציין בנושא פסים וזהרים לחייילים:

(א) החל מחודש ינואר חולקו בבסיס קליטה ומיון פסים וזהרים לבנים לכל חייל חדש שהתגייס:

"העולם הזה" 1868, "קריעות ביניים", הצעתו של אורי אבנרי לתת לכל חייל פסים לבנים וזי

(ב) כל החיילים בשרות סדיר הוחתמו על פס זהיר לבן:

(ג) כל החיילים חויבו לענוד את הפס הזהיר על בגדיהם בזמן המתינים לטרמפ לאחר רדת החשיכה.

סגן יצחק שגיא, צה"ל

BLUE SEA אמבט קצף נפלא מסדרת No. 1 האמריקאית מפנק את גופך בניחוח מעכר, מרגיע, מלטף ומעניק לך הרגשת נקיון ורענונות. BLUE SEA הוא מוסיקה על קצף לעורך ובועות-סבון עליוזות המתנגנות לגופך. באמבט של BLUE SEA את נשאת בעל גלי הים השלווים רכה, רגועה וחולמת.

גלי את הקסם הכחול
באמבט הקצף החלומי Blue Sea

באור-ורשביסקי